

YENİ KAPIYI BULMAK...

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 10 Ağustos 2016 06:07 -

Madem ki Türkiye için yepyeni bir dönem açılıyordu, madem ki tarihî bir andı, 7 Ağustos Yenikapı mitingini televizyon ekranından da olsa izlemeye değerdi. Saat 17 ile 21 arasında dört saat gözümü kırpmadan “Demokrasi ve Şehitler Mitingi”ni izleyerek yorumlamaya, ertesi gün Hürriyet, Cuhuriyet ve Birgün gazelerinden yorumları da okuyarak bu konuda zihnimi geniş tutmaya çalıştım. İki buçuk milyonla beş milyon kişi arasında tahmin edilen Türkiye tarihinin gördüğü en yüksek katılımlı bu açık hava toplantısının konuşmacılarını dinlerken tarih kitaplarından okuduğum ve tanık olduğum mitingleri hatırladım. Onlarda da konuşmacılar olayın ne kadar büyük olduğunu anlatır, meydandakiler coşkunlukla alkışlardı. Bunların hemen hepsi unutuldu. Üç beş yıl sonra Yeni Kapı Mitingi de unutulacak, Türkiye yeni galelelerle uğraşacak.

Düzenleyicisi ve ev sahibi AKP olduğu için Yenikapı'da onun borusunun ötmesi doğaldır. Orada, yedi kişi konuştu. Bunların konuşmalarını birer cümlede özetlemeye çalışıyorum:

Devlet Bahçeli: Yaşasın Türk milliyetçiliği. Kemal Kılıçtaroğlu: Özeleştiriy yapıp Anayasal sisteme geri dönün.

Hulusi Akar: Tayyip Erdoğan'ın emirlerine amadeyim.

İsmail Kahraman: Yaşasın şeriat düzeni.

Binali Yıldırım: Gelin uzlaşalım.

Mehmet Görmez: İslam dini Fetullah'ın değil, hükümetin anladığı gibidir.

Tayyip Erdoğan: Milletimin benim arkamda olduğunu bütün dünya görsün.

İktidar, mitinge milli birlik havası vermek için küçük ödünler vermeye razı olmuş görünüyor.

Erdoğan'ın her ağzını açtığı anda başkanlık isteğine bu kez değinmemesi bile önemli bir kazanım sayılır. İktidarın vazgeçilmezlerinden olan Necip Fazıl'ın yanına bu kez Başbakanın Nazım Hikmet'i ve Ahmet Arif'i de eklemesi beni gülümsetti. Bu iki toplumcu şairimiz sanki “güneşi zapt etmek”, ve çocukların “engerek ve çıyanları” öğrenerek büyümelerini istemesi AKP zihniyetine karşı değil de AKP için söylemişler. Bu iki şair sağ olsalardı kimbilir neler düşünürlerdi. Gene de Türkiye sosyalistlerinin hâkim sınıflardan böyle bir ödün koparmaları kayda değer.

Parlamentoda dört siyasi akımın grubu bulunduğu ve bunlar darbeye hep birlikte direndikleri halde, Yenikapı'da bunlardan birinin temsil edilmekten alıkonulması, mitinge Türk-İslam mitingine görünümü verdi. Aslında kimse artık Türkiye'de yaşayan herkesin Türk sayılmasında ısrar etmiyordu. Kürtlerin varlığı kabul ediliyor ve Türk-Kürt birliği dile getiriliyordu ama HDP'nin Kürterin temsilcisi olduğu iktidar tarafından kabul görmüyordu. (Bunda PKK saldırılarının da etkisi var.) Böylece savunulan demokrasinin Kürtleri kapsamadığı anlaşılmiş oldu. Demokrasi seçimle iktidara gelmiş bir cumhurbaşkanı ve hükümetin savunulmasından ibaretti...

Altıya bir! Kılıçtaroğlu bir yanda, diğer altı konuşmacı öte yandaydı. Kılıçtaroğlu'nun bu mitinge katılması ve ve CHP'nin son Taksim mitinginde ilan ettiği deklerasyonu burada da ilan etmesi doğru olmuştur. Onun katılımı ve konuşması, bazılarının sandığı gibi Tayyip Erdoğan'ı güçlendirmeye değil, sınırlandırmaya hizmet etmiştir. Bütün millete ve Erdoğan'ın yüzüne karşı “Ne darbe ne dikta” demesi ve bu sözlere yanıt verilememesi önemlidir. Ancak saha avantajı hükümette olduğu için Kılıçtaroğlu kendini baskı altında hissetmiş olmalı ki, mitingdeki eksikliği “Parlamento dışındaki partilerin genel başkanları da burada olsaydı” diye ifade etmiş, laikliği ise din ve inanç özgürüğü olarak tanımlamıştır. Laikliğin devlet işleri ile din işlerinin ayrılması demek olduğunu söyleyememiştir.

Bu mitingde yapılan konuşmalardan anlaşıldığına göre, darbeye giden süreçte kimse kabahatı üzerine almıyor. Bu tip olaylarda yapıldığı gibi işin içinden sıyrılmanın en kolay yolu olayları dış güçlere bağlamaktır. Darbecilerin lideri Gülen'in ABD oturması, ABD'nin ve Avrupa'nın darbeye geç tepki vermesi de bu izlenimi güçlendirmiştir. Fakat yaşananlar gösteriyor ki Türkiye ile Batı gibi iki müttefiğin uyum çabalarına rağmen Türkiye'deki bütün işler Batı'nın istediği gibi

YENİ KAPIYI BULMAK...

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.

Çarşamba, 10 Ağustos 2016 06:07 -

---

gelişmiyor. Ortada yanıtı ileride verilecek bir çok soru duruyor. Türkiye'de yaygın kanıya göre, Batı Türk devletine karşı Kürtleri kışkırtıyor. Öte yandan Kürtler üzerine bombaları Fetullahçı subaylar atıyormuş... Diğer bir soru, Türkiye'de basın özgürlüğünü, azınlıkların haklarını destekleyen Batı, nasıl olup da bunları tamamen ortadan kaldıracak bir dinci örgütün darbe girişimini desteklemiştir? Darbeyi ABD planlamışsa, Türkiye'yi yönetenler nasıl olup da onunla hâlâ diplomatik ilişkilerini sürdürmektedir?

15 Temmuz darbe girişimi, yalnız kullandığı yöntemle değil, ideolojisi ve alt etmek isteği ideoloji açısından da bundan öncekilerden farklıdır. Bundan öce "Atatürkçü" subaylar, ya sağcılara, ya da gelişen halk hareketine karşı darbe yaparlardı. Bu sonuncusu gerici bir mihrakın gene gerici bir mihrakla iktidar mücadelesinden kaynaklanıyor. "Bu ikisi arasınada bir fark yok. Biz bu kavgayı bir kenara çekilip seyredelim!" denemez. Yapılacak şey, Şeriatçı bir ekibin darbesini lanetlemek ve iktidarın diktatörlük ve gerici bir devlet ve toplum yaratma heveslerini püskürtmektir.

Siyaset dediğimiz, karanlık dehlizlerde yol bulma sanatıdır.

Bağımsızlığa, aydınlanmaya ve halkçılığa açılan yeni kapının yolunu mutlaka bulmalıyız...

(Ayvalık, 9 Ağustos 2016)